

בתי המשפט

אמ"צ 24637-10-14

28.10.2015

בית משפט לענייני משפחה

מחוז תל אביב

כב' השופטת תמר סנונית פורר

בפני

1 ת. בהנחה שתהיה התנגדות ולומר ההתרשמויות שלנו תקפות, אני לא
2 בטוח שצריכה להיות לכך השפעה חד משמעית, ונאמר כך, מערכת
3 היחסים של האבא עם המשפחה, אמביוולנטית מאוד כך שייתכן
4 תהיה תשובה שלילית. האם זה מרחיק את הרלוונטיות של
5 המועמדות של בן המשפחה הקרוב איני בטוח. ברמה המעשית
6 היכולת של האבא ואולי גם האמא לשקול את טובתו של הקטין
7 עומדת בסימן שאלה. גם לגבי ההחלטה האם הקטין יאומץ
8 במשפחה כן או לא, המשקל שצריך להינתן לכך הוא בעירבון מוגבל.
9 ש. לאורך כל חוות הדעת אתם מציינים שהאבא הוא דמות לא יציבה.
10 אתם כותבים שיש לו קושי בקבלת סמכות, הסמכות מעוררת אצלו
11 אנטי גוניזם, אתה אומר שלהתנגדות של האבא שאחותו תאמץ
12 בהנחה שהוא מתנגד והסימנים מראים על כך לאורך כל הדרך, אין
13 משמעות לתמונה שתהיה אם וכאשר הדודה תאמץ. הוא יודע את
14 זהות המשפחה כמובן והוא יודע את מקום המגורים וגם אם היא
15 תעבור הוא יוכל לאתרה בקלות. אתה חושב שאבא שלא מכיר בחוסר
16 מסוגלותו ולא מסוגל לקבל סמכות ישלים עם כך שאחותו הקטנה
17 תקבל את הבן שלו והיא תוכל לקבל את כל ההחלטות מן הסתם
18 בעניינו של הקטין והוא יוכל לבקר בתנאים שייקבעו האם אין לזה
19 משקל?
20 ת. אם מדובר באלטרנטיבה שמצד אחד ניתוק מוחלט של הקשר שלו
21 עם הקטין, ככל הנראה ההמלצה הייתה לו היה מדובר באימוץ מחוץ
22 למשפחה ובין האפשרות של אימוץ בתוך המשפחה אשר עדיין ייתן
23 לו אפשרות כלשהי ולו מצומצמת בקשר עם הקטין, אני סבור כי
24 האפשרות הזאת תהיה מועדפת על ידו. לשאלה, האם הוא
25 והמשפחה יוכלו לעמוד בתנאים שייקבעו, אני התרשמתי כי הדודה
26 מספיק נחושה וברורה עם עצמה בעניין הזה. " (ההדגשות שלי).

ראו: פרוט' מיום 19.4.15 עמ' 7 שורות 11-31 ועמ' 8 שורות 1-8.

בתי המשפט

אמ"צ 24637-10-14

28.10.2015

בית משפט לענייני משפחה

מחוז תל אביב

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

1

2

3 202. בהמשך החקירה חידד ד"ר שרי את המשמעות של 'הישארות האב בתמונה' והאפשרות של
4 קביעת אימוץ פתוח ותוצאותיו בתיק דנן ובכלל – האם המלצות לעניין אימוץ פתוח ברות
5 יישום בתיקי אימוץ בהם מסוגלותם ההורית של הורי הקטין נשללת והם מתאפיינים לרוב
6 בחוסר החלטיות או נעדרים כל יכולת לקבל החלטות הרות גורל באשר לעתידו של הקטין.
7 ד"ר שרי ציין את הדברים הבאים:

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

29

"ש. אני קצת תוהה לגבי האמירה שלך מה שאתה חושב שיהיה מועדף
על האב. זו החלטה שאנשים נורמטיבים היו מקבלים. אנו מדברים
על אדם שהוא רוצה לגדל את הילד אבל כשיש דיונים כמו היום הוא
לא מגיע להגיד את מה שהוא רוצה או שנקבעות לו בדיקות במכון
שלם הוא לא מגיע עד שיש החלטה של בית המשפט, איפה הרווח
שהוא יותר גדול או ההפסד, זה לא האדם שעליו אנו מדברים, אני
תוהה אם זו התשובה שהיית מקבל ממנו.
ת. אני רוצה להוסיף לתשובה שלי, אימוץ במסגרת המשפחה, גם אם
הוא מקבל את ברכת הדרך על ידי ההורים הביולוגיים טומן בחובו
מכלול של תגובות ורגשות מצד ההורה הביולוגי וגם מצד ההורה
המאמץ. בתוכם קינאה, כעס, אמביוולנטיות ואני ציינתי בחוות הדעת
שאכן אימוץ במסגרת המשפחה, הוא מטבע הגדרתו, הוא מסובך,
מורכב, והשאלה שעומדת בפני המומחה ובפני מקבלי ההחלטות
היא, האם המורכבות הזאת, שיש בצידה סוג של פוטנציאל בלבול
לקטין והתפתחות מצבים כאלה או אחרים, שיתוף פעולה לקוי של
ההורים הביולוגיים מכיוון שמדובר בסיטואציה פתוחה וידוע, לא
מדובר באימוץ סגור, כל הדברים הללו אינם יחודיים דווקא למשפחה
הנוכחית. ההורים הביולוגיים בדרך כלל, אשר מהם נלקח הקטין,
הם הורים שרמת התפקוד ורמת התובנה הרבה פעמים עם סימני
שאלה, באותם מקרים שמומלץ על אימוץ פתוח מציבים תנאים
כאלה ואחרים בתקווה שהם יהיו ליישום. זו שאלה שקשה למקד
אותה בנקודות מול המגבלות אימוץ בתוך המשפחה. לומר, בגלל

בתי המשפט

אמ"צ 24637-10-14

28.10.2015

בית משפט לענייני משפחה

מחוז תל אביב

כב' השופטת תמר סנונית פורר

בפני

אותה בעייתיות אנו נבחר באימוץ מחוץ למשפחה כברירת מחדל
מבלי לפתוח את האפשרות של אימוץ במשפחה שתמיד יהיה בעייתי
זה לא יהיה נכון. " (ההדגשות שלי).

ראו: פרוט' מיום 19.4.15 עמ' 8 שורות 9-28.

203. כאשר נשאל ד"ר שרי באשר לנסיבותיו הספציפיות של תיק זה הוא השיב כי האב, על אף ששינה דעתו מספר פעמים במהלך ההליך, החזיק מלכתחילה בדעה כי הקטין יאומץ על ידי מי ממשפחתו המורחבת – אם על ידי הסבתא ואם על ידי הדודה. לכן, ההתנגדות הקשה המתוארת על ידי ב"כ היועמ"ש אינה נכונה ואינה מהווה תיאור המשקף נכונה את המציאות. מעבר לכך, ייאמר כי טענות ב"כ היועמ"ש בנוגע לאי היכולת לצפות את התנהגות האב והשינוי התכוף בדעותיו מעיד על כך שאין ליתן מלוא כובד המשקל לעמדתו. בכך סותרות טענות ב"כ היועמ"ש את עצמן כאשר מחד, מיוחסת חשיבות אדירה לעמדת האב ונטען כי לא נבחנה עמדתו כראוי ביחס לאימוץ הקטין על ידי הדודה ומנגד נטען כי האב הוא דמות בעייתית המשנה עמדתו חדשות לבקרים, לא מגיע לדיונים והתנהלותו לוקה בחסר ועל כן אין ליתן משקל לעמדתו. סתירה זו בלטה בשאלות שנשאל ד"ר שרי בחקירתו:

"ש. זה נכון שכל מה שתיארת לגבי המורכבות של אימוץ פתוח במקום ההורים זה קיים בכל תיק. יחד עם זאת ומה שמייחד את ה תיק הזה, יש שני הורים שעומדים מולך ואומרים שהם מתנגדים שהקטין יאומץ על ידי האחות של האבא. יותר מכך, החומר הועבר בשלימות בחודש הקטין גדל בבית הסבים, היו שם מריבות בלתי פוסקות, אלימות קשה, הזמנת משטרה, הדודה הגישה לבית המשפט שהאמא תקפה אותה תקופה להשוות את האימוץ הזה כעיקרון לאימוץ, אנו חוטאים להורים שלא מוכנים ולא משתפים פעולה, הדברים האלה באופן ישיר משפיעים על הקטין ובאיזה יציבות הוא יחיה במשך השנים. איך אתה מתמודד עם הנסיבות הקיצוניות בתיק זה עם ההמלצה שלך.

[...]

בתי המשפט

אמ"צ 24637-10-14

28.10.2015

בית משפט לענייני משפחה

מחוז תל אביב

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

1 ת. אנו לא שאלנו את האב והאב לא נשאל בסיטואציה שבה נאמר אתה
2 לא תקבל את הקטין ואלו האפשרויות על ידינו הוא לא נשאל שאלה
3 כזאת. אני חושב ואני לא יודע מה תהיה התשובה. אין בהכרח
4 שהתשובה של האם תהיה זהה לתשובתו של האב. במידה כאשר
5 האב אמר שהוא מבקש לגדל את הקטין בעזרת משפחתו זו עמדה
6 שאומרת שהמשפחה והוא יכול להגיד שהוא לא רוצה קשר עם
7 הקטין והמשפחה וזה היה לאחר אותו חודש ובאותה תקופה שניסו
8 לגור בבית ההורים ובכל זאת ראה במשפחתו כגורם חיובי שמסוגל
9 לעזור."

10
11 ראו: פרוט' מיום 19.4.15 עמ' 8 שורות 29-31, עמ' 9 שורות 1-5, עמ' 10 שורות 1-8.

12
13 204. בכל הנוגע לטענות ב"כ היועמ"ש הנוגעות להתנגדות אם הקטין לאימוצו על ידי הדודה
14 ויש חשש רציני שהקטין ייפגע מכך – טענות אלה דינן להידחות. ד"ר שרי ציין בחקירתו
15 בתגובה לטענות אלה כי האם אמנם יכולה לטעון כי אם הקטין יועבר לאימוץ על ידי הדודה
16 היא תעשה משהו בנדון, אך למעשה האם מחוסרת כוחות, נעדרת כל יוזמה לביצוע כל
17 מעשה בהקשר של הקטין וכבר שינתה עמדתה בעבר בעניינים הנוגעים לקטין. עצם ויתורה
18 על הקטין בשלב מוקדם והתנהלותה בכל הנוגע אליו מוריד מהמשקל שיש לייחס לדבריה.
19 ד"ר שרי ציין כי גם אם מקרה שכזה יתרחש, לדודה היכולת והכוחות להתמודד (ראו:
20 פרוט' מיום 28.4.15 עמ' 15 שורות 1-5 ושורות 20-31 ובעמ' 16 שורות 9-18).

21
22 205. עוד בהקשר זה, יש להדגיש את דברי הדודה בחקירתה הנוגעים למפגשה עם האם במסדרון
23 בית המשפט:

24 "ש. בפעם האחרונה שראית את אמא של הקטין, זה היה מחוץ לבית
25 המשפט ומה היא אמרה לך בחוץ?
26 ת. היא מסרה את תנחומיה. היא שאלה אותי איך אני רואה את כל מה
27 שאני מבקשת קורה. היא שאלה איך היא תוכל לראות אותו, אמרתי
28 לה שזה יהיה בהסדר עם הרווחה. היא אמרה אם זה ככה היא
29 מסכימה והיא הולכת איתי יד ביד, היא נכנסה ואמרה זאת".

30 ראו: פרוט' מיום 17.5.15, עמ' 8 שורות 13-18.

בתי המשפט

אמ"צ 10-14-24637

28.10.2015

בית משפט לענייני משפחה

מחוז תל אביב

כב' השופטת תמר סנונית פורר

בפני

206. בנסיבות התיק, אני סבורה כי יש לתת אמון מלא דווקא בגרסת הדודה לגבי עמדת האם. ויוזכר מדובר באם שלא מקיימת כל הסדרי ראייה עם הקטין, לא הייתה שותפה באופן ממשי להליכים המשפטיים ובחרה שלא להיבדק על ידי המומחה. בנסיבות הללו, גם בעניינה יש טענות סותרות של ב"כ היועמ"ש – מחד שבו וצינו כי היא חסרת מסוגלות הורית ואין לקבל את עמדתה לגבי הקטין, מאידך ועם התקדמות ההליך והצורך לבחון את בקשת הדודה, ביקשו כי יינתן משקל מכריע לעמדתה של האם לגבי אימוצו על ידי הדודה. לאחר בחינה, אני סבורה כי יש לשמוע את עמדת האם, אך אין ליתן לכך משקל רב ובוודאי לא משקל מכריע. ספק רב האם יש מקום לשמוע את עמדת האם בשלב השני ולשקול אותה במסגרת טובתו של הקטין.

207. הטענות בדבר מקומו של בן זוגה של הדודה – נטען על ידי ב"כ היועמ"ש כי היה צורך לבחון גם את התאמתו של בן זוגה של הדודה וכי נפל פגם בחוות הדעת מאחר והבדיקה לא הורחבה. לאחר בחינה – דין טענה זו להידחות.

הדודה ציינה מפורשות בחקירתה כי על אף שנמצאת בזוגיות ארוכת טווח, בשלב זה הקטין הוא עניינה ועניינה בלבד וככל שיגיע יום בו יבחרו בני הזוג למסד את הקשר ביניהם, יהיה צורך לדון בכך. נכון לעתה, מדובר בזוג צעיר אשר טיב הקשר ביניהם אינו נישואין, הם אינם מתגוררים יחדיו ועל כן לא ניתן כי הדבר יהווה שיקול בתיק אימוץ זה, ובוודאי לא שיקול מכריע. כאשר נשאלה על כך הדודה ענתה בצורה ברורה:

ש. אני מבינה מחוות הדעת שאת נמצאת בזוגיות כמה שנים ומה

התכניות לעתיד?

ת. להתחתן מתי שהו כשהוא יציע.

ש. דיברתם על זה להתחתן?

ת. כן. להתחתן.

ש. מה בן הזוג שלך חושב על הרעיון?

ת. הוא תומך. הוא מוכן לתמוך בי וכשיגיע הרגע שהוא יהיה אבא

לקטין.

ש. הוא יאמץ יחד איתך?

בתי המשפט

אמ"צ 24637-10-14

28.10.2015

בית משפט לענייני משפחה

מחוז תל אביב

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

- 1 כרגע זה אני, כשאנו נתחתן זה יהיה משהו אחר. כרגע זה אני. ת.
- 2 לפי ההמלצות של חוות הדעת מדובר בעוד תקופה של שנה או שניים ש.
- 3 ואם נתחתנו הוא יאמץ יחד איתך? ת.
- 4 כן. ש.
- 5 הוא פגש אי פעם את הקטין? ת.
- 6 כשהקטין היה אצלי בבית כשהוא נולד. ש.
- 7 בשנה האחרונה הוא פגש את הקטין? ת.
- 8 לא. ש.
- 9 למה הוא לא מגיע יחד איתך לביקורים? ת.
- 10 הוא כרגע עובד. אמרתי לו שזה תיק שלי וכשנחשוב למסד את הקשר, כרגע זה שלי.
- 11 אבל למרות מה שאת אומרת הוא מתכוון לאמץ את הקטין אם תתחתנו? ת.
- 12 כן, אם נתחתן והוא יהיה איתי כן. כרגע יש לו מחוייבות אלי ולא לקטין. זה תיק שאני לוקחת על עצמי. (ההדגשות שלי).
- 13
- 14
- 15
- 16
- 17
- 18

ראו: פרוט' מיום 17.5.15 עמ' 3 שורות 23-4.

208. יתרה מכך, למומחה ניתנו הוראות ברורות ביותר לגבי בני המשפחה שיש לבדקם. במהלך ההליכים הייתה התנגדות של ב"כ היועמ"ש לכל הרחבה של הבדיקה. בוודאי אין מקום כי המומחה יחליט על דעת עצמו האם לבחון אדם נוסף. לאחר שמיעת החקירות ובחינת חוות הדעת איני סבורה כי יש מקום בשלב הזה לשלול את אימוצה של הדודה רק בשל כך שבן זוגה לא נבדק. האחריות הינה של הדודה. דבר זה מובן וברור לה והיא זו אישית שנמצאה מתאימה לאימוץ על פי חוות הדעת. ככל שיתקדם ההליך וככל שהדבר יהיה רלוונטי ויתבקש ניתן יהיה לבחון גם את בן הזוג וליתן הוראות מתאימות לגביו בהמשך.

בתי המשפט

אמ"צ 24637-10-14

28.10.2015

בית משפט לענייני משפחה

מחוז תל אביב

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

209. ב"כ היועמ"ש טוענת כי מאחר שהמשפחה המורחבת היה לה את יומה בכל הנוגע לגידול הקטין ומאחר שנעשה ניסיון בבית המשפט לנוער שכשל, וכי המשפחה בחרה להחזיר את הקטין לרשויות הרווחה לאחר שלא הצליחו להתמודד עם הוריו הביולוגיים, על כן אין לשקול אף את אימוצו של הקטין על ידי דודתו. לאחר בחינת טענה זו – דינה להידחות.
210. אין מחלוקת כי במסגרת ההליכים בבית המשפט לנוער הועבר הקטין עם הוריו לבית משפחת הסבתא. כעבור שלושה שבועות ולאור סכסוכים בלתי פוסקים בין ההורים הביולוגיים ונקיטת אלימות על ידם, פנתה הסבתא לרווחה והקטין הועבר לבית תינוקות. לכל אחד מהצדדים גרסה שונה לאירועים ולנסיבות להשבת הקטין לרווחה.
211. נטען על ידי העו"ס לחוק אימוץ בחקירתה כי שירותי הרווחה לא קבעו כי הקטין יעבור יחד עם הוריו לבית המשפחה המורחבת. נטען כי היה זה כישלון בהתמודדות מצד הסבתא שלא עמדה במורכבות המצב ולא הייתה מסוגלת להתמודדות אל מול הורי הקטין (פרוט' מיום 17.5.15 עמ' 12 שורות 21-28). אולם, בחינת הנספחים שצורפו לבקשת להכרזת הקטין בר אימוץ מעלים תמונה שונה. דווקא עו"ס לחוק נוער, על אף שמביעה חשש מהתנהגות בלתי צפויה מצד האם, ממליצה לאשר את הסכמת הצדדים לפיה הסבתא תיקח את הקטין לטיפול ולאחריותה המלאה וכן תיקח אחריות גם על האם.
212. כבר בבית המשפט לנוער המצב המורכב היה ידוע לכל. אולם איש מגורמי הרווחה לא הציע לסבתא ולמשפחה המורחבת בפועל סיוע, הכוונה או כל הדרכה בתחילת הדרך. יתרה מכך, בחינת הדברים בדיעבד מעידה כי מדובר היה בניסיון שסיכוייו להיכשל היו כמעט ידועים מראש. הרקע המורכב והקשה של שני ההורים ומערכת היחסים ההרסנית ביניהם תוך שהם אמורים לגור יחד עם הקטין בבית הורי המשפחה ללא כל תמיכה טיפולית מתאימה לנסיבות המקרה, גרמה לכך מראש שהסיכוי להצלחה של ניסיון זה, היה מועט ביותר.
213. לאחר בחינת טענות הצדדים, אני סבורה כי ניסיון זה לא רק שאין בו כדי לאיין את הרצון ואת היכולת של הדודה, אלא הוא דווקא מעיד על הצורך ללוות באופן נכון ומותאם את הדודה כעת לטובתו של הקטין.

בתי המשפט

אמ"צ 24637-10-14

28.10.2015

בית משפט לענייני משפחה

מחוז תל אביב

כב' השופטת תמר סנונית פור

בפני

214. נכון יש לומר ברורות – הניסיון כשל. אולם איני סבורה כי יש לתלות את האשם רק במשפחה המורחבת ובשל כך לשלול מהדודה כעת את אימוצו של הקטין. התנאים בהם מדובר כעת שונים באופן מהותי ובסיסי מהתנאים שהיו עת הועבר הקטין למשפחה. בניסיון שכשל היו חיים בצוותא של המשפחה המורחבת ושל ההורים בבית אחד – מדובר היה בסיר לחץ שלא היה מנוס אלא מפיצוץ, בפרט כאשר לא ניתן כל סיוע והכוונה מתאימים למשפחה. כעת מדובר על חיים של הדודה ושל הקטין בנפרד מהמשפחה המורחבת ובנפרד מהורי הקטין. אין ספק כי כעת התנאים השתנו וכך גם יכולותיה והבנתה של הדודה את מורכבות המצב והיכולות שנדרשות להתמודדות עם מצב זה.
215. במכתבה של הדודה לבית המשפט מיום 25.12.14 היא פירטה באריכות את הנסיבות שהובילו להעברת הקטין לשירותי הרווחה בתום החודש בו שהה עם הוריו אצל הסבתא. נסיבות שלא הופרכו בהליך:
- "לאחר שיחה עם העובדת סוציאלית הביאו אותנו למשפט זריז. אמא שלי הציעה לקחת את אחי, האם והתינוק לגור אצלנו כדי לעזור להם לגדלו ולשקם את חייהם. אמא שלי דוגלת בכך שכל ילד צריך לגדול לצד סביבתו הטבעית ולכן עם כמה שזה היה קשה היא עזרה ונתנה את כל כולה כדי להצליח לעזור להם. אך, ב-25.2.14 האם תקפה את אחי באלימות פיזית ומילולית.
- כמו שדאגנו בכל ויכוח שלהם (ויכוחים זה דבר טבעי בזוגיות) לקחנו את האם לגינה הרגענו אותה אך היא ביקשה ללכת ולהשאיר את הקטין אצלנו, עפ"י הוראות בית המשפט היא יכולה לעשות זאת ולא רצינו להכריח אותה להישאר אבל הדגשנו שבכל עת היא תוכל לחזור ונקבל אותה באהבה כמו שקיבלה עד אותו יום. לאחר מכן היא נכנסה פנימה כדי "להתארגן" ו"זינקה" על אחי באלימות החלה לשבור לו את המחשב ובשלב זה לא הצלחנו לעצור בעדה ניסינו לתפוס אותה אני ואימי תוך כדי מקבלות גם מכות. אבי היה בחוץ הוציא את הרכב כי היינו אמורים ליסוע לקנות לי ציוד לגיוס כי יום למחורת התגייסתי, הבחין במה שקורה וניכנס לעזור.

בתי המשפט

אמ"צ 14-10-24637

28.10.2015

בית משפט לענייני משפחה

מחוז תל אביב

כב' השופטת תמר סנונית פורר

בפני

- 1 היא יצאה לגינה תפסה מטאטא והחלה להכות בכל מי שניתקל
2 בדרכה – אבי לקח לה את המטאטא ותוך כדי שאני מנסה לתפוס
3 אותה כדי להרגיע אותה היא יצאה והלכה לשכנים. במקביל אני
4 חייגתי למשטרה (כפי שהנחו אותנו לעשות בבית המשפט במקרים
5 אלו) ולרווחה. המשטרה הגיעה ולקחה את אחי והאם לחקירה.
6 לאחר מספר שעות המשטרה החזירה את האם והכריחה את אימי
7 להשאיר את בביתנו כיוון שהאם לא רצתה ללכת בלי הקטין. למרות
8 שהוסבר המצב למשטרה הם לא שינו את החלטתם. יום לאחר מכן
9 התגייסתי ואימי הלכה לרווחה לבקש שיפנו את האם כיוון שלאחר
10 התנהגותה האלימה היא מהווה גורם סיכון לקטין. ברווחה פירשו
11 את דברי אימי כ"לא רוצה לגדל את הקטין" מכיוון ואימי לא דוברת
12 את השפה כראוי מאוד קל לפרש את דבריה כרצונם.
13 לאחר מכן היה משפט שבו לקחו את הקטין לתינוקיה. מאז אימי
14 נאבקת בכל משפט/דיון כדי לקבל אותו חזרה ולגדל אותו לבדה (ללא
15 אחי והאם). וכל פעם חוזרים על הטענה שהיא כבר פספסה את
16 ההזדמנות שנתנו לה. אך לא באמת ניתנה לה ההזדמנות הטעות
17 היחידה שאימי עשתה זה לרצות לעזור לאם אך לא הבינה שזה בלתי
18 אפשרי כיוון שהאם לא רוצה להשתנות."
19
- 20 216. אשר על כן, ועל אף כישלון הניסיון בבית המשפט לנוער, אין בכך על מנת לשלול את בחינת
21 האפשרות של האימוץ על ידי הדודה כעת.
22
- 23 217. טענה נוספת שנשמעה נגעה לביקורי הדודה עם הקטין - רבות נטען במהלך ההליכים כי
24 הדודה לא התמידה להגיע לביקורים עם הקטין וכי היו ביטולים רבים של מפגשים עימו.
25 יצוין כי ביום 7.6.15 הוגש לבית המשפט דו"ח חלקי מיום 28.5.15 המתייחס ל-15 מפגשים
26 בלבד, כאשר יש לקחת בחשבון כי המפגשים מתקיימים מדי שבוע. במסגרת דו"ח זה צוין
27 כי הדודה לא הגיעה בעת השבעה של הסבתא, ובעת מחלתה של הסבתא בוטלו כ-4
28 ביקורים. מבלי להמעיט ממצב של ביטולי ביקורים, שלגביו אף התרעתי מפורשות בעת
29 ההליך, אני סבורה כי יש חובה על בית המשפט לבחון את הנסיבות בהן בוטלו הביקורים.

בתי המשפט

אמ"צ 14-10-24637

28.10.2015

בית משפט לענייני משפחה

מחוז תל אביב

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

- 1 אל מול הביטולים היו ביקורים רבים מאוד גם בנסיבות לא פשוטות אליהן הגיעה הדודה.
2 בסופו של יום, ניכר גם מחקירת העו"ס לחוק אימוץ כי הגורם שהתמיד והיה אחראי
3 לביקורים הייתה הדודה.
4
- 5 218. עניין הדיווח על הביקורים מציף ביתר שאת את הקושי שבו רשויות הרווחה הן אלו
6 המבקשות למסור את הקטין לאימוץ ועליהן מוטל נטל בחינת התכנית המוצעת, הגשת
7 תסקיר הנוגע לביקורי הקטין ופיקוח עליהם. שלל הכובעים הללו מציב קושי אינהרנטי
8 שספק כיצד ניתן לקיימו ונדרשת חשיבה מחודשת על שלל התפקידים בהם על שירותי
9 הרווחה לעמוד במקביל.
10
- 11 219. בהלכת פלונית עמדו השופטים באופן ברור על המצב הקשה בו מצויה המשפחה המורחבת
12 עם פתיחת הליכי האימוץ ובעיצומם. השופטים עמדו על כך שיש צורך לבחון את הדברים
13 מתוך הבנת המשבר המשפחתי על נסיבותיו הייחודיות וכי אין לפרש את המורכבות דווקא
14 כאי יציבות או כאי התמדה. הליך זה של חיבוטי נפש ושל הבנת המורכבות המשפחתית
15 כפי שקרוי על ידי השופטת ארבל הינו הליך טבעי ומתבקש בנסיבות העניין, ואין לזקוף
16 אותו לחובת הדודה. ראו הלכת פלונית, בין השאר גם סעיפים 20-21 לפסק דינה של כבוד
17 השופטת ארבל.
18
- 19 220. בחקירתה של הדודה היא נשאלה לגבי הביקורים ולגבי הביטולים באופן מפורש, והשיבה:
20 "ש. אני רוצה לדבר איתך על הביקורים. לפי הדיווחים בחודשים
21 האחרונים למרות מה שנטען לא הגעת כל שבוע לבקר. היו ביקורים
22 לא מעטים שלא הגעת אליהם ולמה?
23 ת. למעט השבעה של אמי ויום אחד שהתקשרתי ל--- אם אפשר לדחות
24 זאת ביום, הגעתי לכל הביקורים.
25 ש. ב- 16/12 אף אחד לא הגיע לביקורים אף אחד לא הגיע?
26 ת. ז ה נכנס בתוך החודש שאמא שלי חלתה ובית המשפט ידע שלא
27 הגענו.
28 ש. נשאלת לפני דקה בכמה ביקורים היית?
29 ת. ידוע לבית המשפט שהייתי צמודה לאמי בבית חולים.